

^१मणिः, ^२मणिकम्, मणिकः इत्यादीनि रूपाण्यस्माद् भवन्तीति विशेषः ।

(1211) “मन्त्रि गुप्तपरिभाषणे”

(X-चुरादिः-1680. अक. सेट्. आत्म.) आकुस्मीयः ।

‘—गुप्तभाषणे’ इत्येव प्रायशःपाठः । ‘मन्त्रि—’ इति कुतचिद् दृष्टःपाठः ।
मन्त्रकः-न्त्रिका, मिमन्त्रयिषकः-षिका ; मन्त्रयिता-त्री, मिमन्त्रयिषिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकतन्त्रयतिवत् (698) ज्ञेयानि ।
^३मन्त्री, ^४मन्त्रः ।

(1212) “मथि हिंसासंक्लेशनयोः” (I-भ्वादिः-46. सक. सेट्. पर.)

‘मन्थ—’ इति क्षीरस्वामी ।

‘हिंसासंक्लेशयोर्मन्थेत् मथेन्मथ्नाति लोडने ।’ (श्लो. 98) इति देवः ।
मन्थकः-न्थिका, मन्थकः-न्थिका, मिमन्थिषकः-षिका, मामन्थकः-न्थिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुन्थतिवत् (220) ज्ञेयानि ।
सन्नन्तादुप्रत्यये-^Aमिमन्थिषुः, ^५खड्गोपमन्थम्-खड्गोपमन्थम् वा शत्रुं मारयति,
खड्गोपमन्थ्य वा । ^६मन्थी^B ।

1. ‘इक् कृष्यादिभ्यः’ (वा. 3-3-108) इति भावादौ श्रियाम् इक्प्रत्यये रूपमेवम् ।
2. मणिरिव, मणिरिव इत्यादिष्वर्थेषु तद्धिते कन्प्रत्यये रूपमेवम् । ‘मणिकः=महा-कुम्भः ।’ इति क्षीरस्वामी ।
3. ग्रह्यादिषु (3-1-134) ‘मन्त्री’ इति पाठात् णिनिप्रत्ययः ।
4. ‘एरच्’ (3-3-56) इति भावेऽच्प्रत्ययः ।
5. ‘हिंसार्थानां च समानकर्मकाणाम्’ (3-4-48) इति णमुल् । अत्रानुप्रयोगधातुना मारयतिना समानकर्मकत्वादस्य धातोर्णमुल् इति ज्ञेयम् । ‘तृतीयाप्रभृतीनि—’ (2-2-21) इति समासविकल्पः । वासरूपन्यायेन क्त्वाऽप्यत्र ज्ञेयः । तेन ल्य-बन्तस्यापि प्रयोगः प्रदर्शितः ।
6. ग्रह्यादित्वात् (3-1-134) कर्तरि णिनिप्रत्यये रूपमेवम् । ग्रह्यादिराकृतिगणः ।
- A. ‘स भोजराडय हरिं मिमन्थिषुः प्रमान्थनं सेधतु को निषेत्स्यति ? ॥’
- B. ‘परिभाषीनि ताराणां पश्य मन्थीनि चेतसाम् ।’ भ. का. 6.75.

धा. का. 1.7.